

hody, poněvadž již tím splnil vše, co se v objektivním ohledu předpokládá ke skutkové povaze zmíněného zločinu. Právní posouzení věci nalézacím soudem, je proto v každém směru bezvadným a není proto splněn stížností dovolávaný důvod čís. 10, správně čís. 9 a) Šu 281 tr. ř.

Čís. 1382.

Otcovský opatrovník jest oprávněn podati opravný prostředek ve prospěch svého nezletilého dítěte, třeba se byl obžalovaný opravných prostředků vzdal.

(Rozh. ze dne 24. listopadu 1923, Kr I 691/23.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Usnesením krajského jako odvolacího soudu v Plzni ze dne 3. července 1923 porušen byl zákon v ustanovení Šu 465 tr. ř.; usnesení to se zrušuje a krajskému jako odvolacímu soudu v Plzni se ukládá, by o odvolání Jana N-a staršího dle zákona dále jednal.

Důvody:

Rozsudkem okresního soudu v Domažlicích ze dne 9. června 1923 odsouzen byl 19letý Jan N. pro přestupek Šu 431 tr. zák. podmíněčně do vězení na 8 dnů, zostřeného postem. Po poučení o opravných prostředcích proti rozsudku vzdal se jich obžalovaný a potvrdil to svým podpisem. Dne 12. června 1923 ohlásil Jan N. jako otcovský opatrovník nezletilého syna Jana N-a odvolání z rozsudku co do viny a trestu a žádal o opis rozsudku do rukou advokáta. Usnesením krajského jako odvolacího soudu v Plzni ze dne 3. července 1923 bylo odvolání obžalovaného Jana N-a jako nepřipustné zamítnuto, poněvadž se obžalovaný vzdal opravných prostředků, podepsal záznam o rozsudku a správnost toho též vyžádanou zprávou okresního soudu v Domažlicích ze dne 29. června 1923 byla potvrzena. Usnesení to porušuje zákon. Odvolání z odsuzujícího rozsudku nepodal obžalovaný, nýbrž jeho otec Jan N., jenž dle Šu 465 tr. ř. k podání odvolání za svého, dle křestního listu dne 29. dubna 1904 narozeného, tedy ještě nezletilého syna byl oprávněn, a to i proti synově vůli.

Čís. 1383.

**Předražování (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.).
Bylo-li požadování přemrštěné ceny jen listivým předstíráním (§ 197 tr. zák.), nelze čin podřaditi též skutkové podstatě Šu 7 lich. zák.**

(Rozh. ze dne 26. listopadu 1923, Kr II 475/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku lichevního soudu při zem-